

На 13. 10. 2011 г. на **Владимир Иванов Донеv** беше присъдено научното звание *доцент* по теория и история на литературата. Владимир Донеv завършва българска филология във ВТУ “Св. св. Кирил и Методий” през 1994 г. Доктор по българска литература от 2001 г. Носител е на наградата за дебютна критическа книга – „*Фолклор и нарративно моделиране в белетристиката на Любен Каравелов*“ (1998) – на XXVII Литературни дни Южна пролет – Хасково, 1999 г. От 2001 г. работи като преподавател по теория на литературата във ВТУ, гл. ас. от 2005 г. Научните му интереси са в областта на жанрологията, поетиката на българската и руската литература, сравнителното литературознание и методологията на литературния анализ.

Хабилитационният му труд “Емилиян Станев. Примамливите блясъци в прочита” (2010) изследва диалога в прозата на писателя с велики произведения на световната литература в творчеството на Гюстав Флобер и Ърнест Хемингуей, което осветява от нов ъгъл поетиката на белетристиката му и я вписва в литературната традиция. Анализирани са сходствата и различията между романа „Мадам Бовари” на Флобер и повестта „Търновската царица”, между „За кого бие камбаната” на Хемингуей и новелата „В тиха вечер” в разработката на едни и същи теми и мотиви, в техниката на разказване, като интерпретацията се основава и върху свидетелства за авторовите предпочитания в общуването с чуждите писатели.

Книгата „*Александър Солженицин. Класика срещу канон*“ (2011) е първото изследване за големия руски писател в българското литературознание. Чрез анализа на ключови произведения като „Един ден на Иван Денисович“, „Раково отделение“, „Архипелаг ГУЛАГ“ се изследва художественият модел на лагерната проза на Солженицин.

Владимир Донеv е автор на повече от 30 статии и студии в специализирания литературен печат.

